

for meget hæfter sig ved de kendte mørke Pletter, der har været her som andre Steder. Det er meget vigtigt at have et godt og stærkt Bankvæsen, idet et saadant er nødvendigt, for at vore Erhverv kan udvikle sig sundt og godt; hvis der skulde opstaa Forhold, som gjorde det umuligt eller vanskeligt for Bankerne at opfylde de Formaal, de har, vilde det i ikke mindre Grad gaa ud over Erhvervene end over Bankerne selv. Det er derfor mit Haab, at Fremtiden maa forme sig saadan, at Bankerne som hidtil vil være i Stand til at opfylde de Krav, som man fra Erhvervenes Side stiller til dem, og til at yde Erhvervene den Støtte, der er nødvendig, for at de kan udfolde sig sundt og godt.

Selve Lovforslaget gaar ud paa, at der ydes Sparerne et Tilskud, saaledes at de i alt faar 85 pCt. af deres indskudte Penge, dog at de ikke straks faar Beløbet kontant udbetalt. Man har tænkt sig at udstede en Art Beviser med Kuponer. Beviserne, der ikke er rentebærende, skulde udbetales i en 5-aarig Periode med en Femtedel hvert Aar, første Gang den 1. Januar 1925. Sparerne vil altsaa foruden Tabet paa 15 pCt. lide et ikke uvæsentligt Rentetab. Lovforslaget fremkommer paa Foranledning af Sparerne, og der er forhandlet med Repræsentanter for disse, idet man har lagt Vægt paa at skabe Tilfredshed, og Sparernes Repræsentanter har erklæret sig tilfredse, hvis nærværende Lovforslag bliver gennemført.

Naar Regeringen er gaaet til at fremsætte dette Lovforslag, er det, fordi der er Grund til at yde de Sparere, der har lidt Tab, en Støtte; man vil desuden gerne søge at fremme Tilbøjeligheden til at spare, og man vil ligeledes gerne hjælpe med til at genskabe den Tillid, der synes i nogen Grad at være gaaet tabt. Man maa imidlertid ogsaa se dette Forslag som et Led i de ekstraordinære Foranstaltninger, der er truffet i Anledning af den Krise, der er opstaaet i vort Land, og man ønsker ikke, at det skal opfattes som et Præcedens for Fremtiden.

Efter Lovforslaget vil det højeste, Staten kan komme til at betale, være 5½ Mill. Kr., men det er muligt, at Staten ikke vil komme til at udrede saa meget, fordi der i disse Banker er Tilgodehavender, som ikke falder ind under de egentlige Sparemidler. I øvrigt er det muligt, at Forstaaelsen af Udtrykket „Sparere“ vil være det, der kommer til at volde mest Besvær. Efter den Opfattelse, som vist er raadende i Bankkredse, betragtes Indlaan fra private Personer indsatte paa Bankbog eller paa Bankbogsvilkaar og paa bestemt Tid eller

paa Opsigelse som egentlige Sparemidler; paa den anden Side vil Beløb, indsatte af offentlige Institutioner, Foreninger, Korporationer, Andelsselskaber, Sparekasser, Aktieselskaber, erhvervsdrivende Firmaer og Interessentselskaber, neppe i Almindelighed kunne henregnes til Sparemidler, hvilket muligt ogsaa gælder Beløb, der kan hæves ved Afgivelse af Checks. Naar man ikke i Øjeblikket har ønsket at give en bestemt Fortolkning af Udtrykket „Sparere“, er det ud fra den Opfattelse, at der da vilde kunne forekomme Tilfælde, hvor man ikke kunde komme de Indskydere til Hjælp, som var blevet uheldigt stillet. Der kan saaledes tænkes Sparere, som indsamler til Juleuddelinger, og der kan ogsaa være Interessentselskaber, hvor en hel Del Smaasparere er delagtige i de Beløb, der er indsat. Man har derfor gerne villet holde Spørgsmaalet aabent, saaledes at man først træffer Afgørelse, naar de enkelte Tilfælde foreligger.

I øvrigt skal jeg henvise til de udførlige Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og anbefale dette til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling; det vil jo være af stor Interesse for de paagældende at vide, hvordan de er stillet, saa jeg anbefaler Lovforslaget til Fremme saa hurtigt, som det er forsvarligt.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1920—21.

Valgt blev: *N. C. Jensen, Lambæk, Elgaard, N. C. Christensen, L. D. Rasmussen, Valdemar Olsen, Abrahamsen, Mathilde Hauschultz og Gamborg.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til midlertidig Lov om Medhjælp til Sogneraadenes Formænd.

Valgt blev: *Lauritz Laursen, Pinholt, Kr. Kristensen, Blang, Grønbæk J. P. Larsen, N. P. Nielsen, Jacob Christensen, Bresemann, C. Jacobsen, Parkov, Carlsen-Skiødt, Raffnsøe, Mads Larsen og Henningsen.*